

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 467
din data de 02.08.2017

Dosar nr. 274/2017

Petiția nr. 2948.29.05.2017

Petent: .

Reclamat: Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități

Obiect: solicitare de schimbare a formatului tip Card-Legitimație pentru parcare, de către persoanele încadrate în grad de handicap.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 .

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petențul declară că formatul legitimației, cardului de parcare pentru persoanele cu handicap, încalcă Legea nr.667/2001, cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2948.06.06.2017, a fost citat domnul .. în calitate de petent, pentru data de 26.06.2017. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.3047.06.06.2017, a fost citată *Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități* în calitate de reclamată, pentru data de 26.06.2017. Procedură legal îndeplinită.

3.3 S-a solicitat punct de vedere de la Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracater Personal.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petențul solicită Consiliului să modifice formatul documentului tip; „Card – Legitimăție de parcare pentru persoanele cu handicap”, realizat prin Ordinul nr.223/16/07/2007, emis de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap. Petentul este nemulțumit de faptul că, pe fața legitimației menționate, se vede poza posesorului de legitimație, precum și numele acestuia. Acest lucru, în opinia petentului încalcă Legea nr.667/2001, cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, art. 7 alin. (1, “Prelucrarea datelor cu caracter personal legate de originea etnică sau rasială, de convingerile politice, religioase, filozofice sau de natură similară, de apartenența sindicală, precum și a datelor cu caracter personal privind starea de sănătate sau viața sexuală este interzisă”, “formatul actual face ca oricine trece pe stradă, pe lângă mașina parcată, să-i afle numele, fizionomia, starea de sănătate a posesorului”. Mai mult, petentul consideră denumirea ca “permis de parcare pentru persoane cu handicap, o jignire”, peste tot în lume, purtând numele de; “permis de parcare pentru persoane cu dizabilități”. “Iar termenul de *handicap* fiind definit de legislația românească ca *incapacitate socială a unei persoane cu nevoi speciale*”, fapt considerat de petent ca nefiresc.

Sușținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată susține că, petentul nu a fost discriminat pe criteriul de handicap într-o anumită situație evidențiată, ci emite o afirmație cu titlu general și ipotetic. Acesta face declarația că, în România cardul-legitimația de parcare pentru persoanele cu handicap, conțin numele și fotografia utilizatorului și în această situație. Documentul reclamat de către petent are la bază modelul comunitar standardizat, conform Recomandării nr.98/376/CE, modificată de Recomandarea Consiliului nr. 2008/205/CE și care poate fi consultată pe <http://parkingcard.europa.eu>. Ca atare, partea reclamată consideră că soluționarea petiției în cauză, excede competențelor CNCD, iar în concluzie, solicită admiterea excepției de necompetență generală a acesteia. Modelul de card, fiind prevăzut în Ordinul nr.226/2007, privind implementarea formatului unic al cardului, petiția se circumstațiază în realitate, dispozițiilor Legii nr.554/2004, privind contenciosul administrativ. În egală măsură, petentul reclamă utilizarea termenului de *handicap* ca fiind discriminatoriu, sugerând schimbarea cu termenul de dizabilitate. Este adevărat faptul că, între cei doi termeni exemplificați, există o diferență explicată în Legea nr.448/2006, art.2 alin.1 și art.5, pct.19, însă având în vedere art. 50 din Constituția României, s-a consacrat termenul de handicap, iar cei doi termeni, „handicap” și „dizabilitate”, sunt utilizați cu accepțiuni similare. Legea nr.448/2006, prin art.61, lit a) reiterează obligația autorităților publice de a promova și implementa conceptul “Acces pentru toți”, pentru a împiedica crearea de noi bariere și apariția unor noi surse de discriminare, cu privire la accesul persoanelor cu handicap la un mediu, informațional, comunicațional și la locurilor de staționare/parcare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petentul solicită schimbarea formatului și conținutul permisului/legitimației de parcare pentru persoanele cu handicap, pentru nerespectarea prevederilor Legii nr.667/2001, cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate,

etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.2 Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, prin adresa nr.3377/22.06.2017, sublinează că art.40 din Normele metodologice aprobate prin Hotărârea de Guvern nr.268/2007, detaliază forma și conținutul cardului-legitimăție de parcare pentru persoanele cu handicap în concordanță cu Recomandarea 2008/2005/CE de adaptare a Recomandării 98/376/CE, privind tichetul de parcare privind persoanele cu dizabilități. Colegiul director respinge în ședința de deliberări excepția de necompetență materială invocată de reclamată. Ca atare, Colegiul director este chemat să se pronunțe pe o situația în care, petentul solicită Consiliului, să schimbe formatul și conținutul permisului/legitimăției de parcare pentru persoanele cu handicap. Permisul-legitimăția în opinia petentului nu respectă prevederile Legii nr.667/2001, cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal. La art. 7 alin. (1, din legea mai sus amintită, "Prelucrarea datelor cu caracter personal legate de originea etnică sau rasială, de convingerile politice, religioase, filozofice sau de natură similar, de apartenența sindicală, precum și a datelor cu caracter personal privind starea de sănătate sau viața sexual este interzisă". Aceste cerințe statuate de Legea nr.667/2001, nu sunt aplicate în opinia petentului, iar prin comparație cu legitimățiile emise din alte țări ai Uniunii Europene, cele emise în România și adoptate potrivit Ordinului nr.226/2007, conțin la vedere; poza, numele și boala de care suferă deținătorul. Pe de altă parte, partea reclamată declară că formatului cardului/ legitimăției reclamate, îndeplinește Recomandările Consiliului Europei în materie. În egală măsură, petentul reclamă și utilizarea termenului de *handicap* ca fiind discriminatoriu, sugerând schimbarea cu termenul de dizabilitate. În concluzie, uzitarea termenului de handicap este folosit și în legea fundamentală a țării, respectiv în Constituția României, prin art. 50. Iar acest termen de persoană cu handicap, a căpătat o accepțiune similară cu termenul de persoană cu dizabilitate, fiind la fel de uzitate și ușor de recunoscut în orice situație. Cele două termene folosite vin să identifice și să elimine obstacolele și barierele față de accesul deplin la serviciile publice din partea persoanelor cu deficiențe de orice fel.

Reiterând faptul că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu și o situație de

comparabilitate, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana în cauză. Având în vedere că petentul dorește schimbarea formatului/conținutului legitimației/cardului pentru parcare auto a persoanelor cu handicap, pe baza lipsei confidențialității acestuia cu privire la (fizionomia, numele și boala deținătorului) Colegiul observă că nu se regăsesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare bazate pe un criteriu, potrivit art. 2 alin.1) din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială invocată de reclamată.
 2. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare bazate pe un criteriu, potrivit art. 2 alin.1) din O.G. nr. 137/2000, republicată.
 3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte
 4. O copie a hotărârii se va transmite părților
- a) .
- b) Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, ..

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat Gh. L și R.O